

[Udenrigsministeren]

Men når hr. Gade lige præcis bringer øldåsediskussionen frem, må jeg minde hr. Gade om, at det er en sag, som er indbragt for Domstolen imod Danmark, fordi vi i den sag er blevet beskyldt for at have villet varetage danske protektionistiske interesser, hvor vi under de nye regler ville have kunnet sige, at traktaten giver os mulighed for at varetage miljøhensyn. Den mulighed har vi ikke i dag på samme måde, som vi ville få med de ændringer, der foreslås, og det siger da mig, at vi ville stå langt gunstigere i den sag end under de nuværende omstændigheder. Men som nævnt: lad os nu grave os ned i de problemer i ro og mag i udvalget.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan såmænd godt forstå, hvis der er nogle, der gerne vil forsøge på at gøre dette frygtelig indviklet, men så indviklet er det nu heller ikke.

Hr. Niels Helveg Petersen siger, at traktaten åbner mulighed for at føre miljøhensynet ind, når man har et direktiv. Efter det nuværende system – det har hr. Niels Helveg Petersen ret i – sker der ofte det, at Danmark, når et direktiv skal gennemføres, betinger sig – og det følger af selve direktivet – at kunne fastsætte sine egne normer. Det er noget helt andet end den situation, hvor det er overladt til Domstolen, om Danmark kan få en særregel, efter at et direktiv er vedtaget, hvori Danmark ikke har nogen mulighed for at fastsætte sine egne regler. Jeg kan godt forstå, der er nogle, der har et behov for at gøre det frygtelig indviklet, for det er ikke spor beroligende perspektiver, men det er altså enkelt, for det vil blive Domstolen, der kommer til at tage stilling til, om Danmark kan gennemføre denne sikring eller ej, hvor den nuværende procedure er, at Danmark lader være med at stemme for et direktiv, indtil det er sikret i direktivet, at Danmark har sit eget frie spillerum. Derefter er det retsgrundlaget, og så kan Domstolen, Kommissionen og det øvrige menageri godt pakke sammen, for så kan Danmark efter selve retsgrundlaget fastsætte sine regler. Det er det, der forsvinder med den nuværende ordning, og det er fuldstændig enkelt.

Nør Christensen (CD):

Jeg skal indledningvis sige, at mit partis ordfører i denne sag af forskellige årsager er forhindret i at være til stede, og derfor skal jeg kort, også af hensyn til det fremskredne tidspunkt, redegøre for mit partis synspunkter.

På centrum-demokraternes folketingsgruppes vegne vil jeg indlede med at takke udenrigsministeren for den givne redegørelse, idet jeg kan tilføje, at CD på alle væsentlige punkter – ikke særlig overraskende, naturligvis – er enige med ministeren og dermed enige med regeringen.

Egentlig er det lidt akavet, at denne meget vigtige EF-debat skal finde sted på grundlag af en forespørgsel stillet af såvel VS som SF, der jo åbent og ærligt har erklæret sig som modstandere af det danske medlemskab af EF. Det er disse partier naturligvis i deres gode ret til, lige så vel som vi andre partier er i vores særdeles gode ret til at erklære os som stærke tilhængere af EF.

Regeringen har valgt den politiske linje, at den ikke vil anbefale folketingets markedsudvalg nogen bestemt løsningsmodel, og det er sikkert vældig klogt af regeringen, da det er væsentligt, at det tilstræbes, at Danmark i denne sag kun fremfører de synspunkter, som et bredt flertal i folketinget kan støtte. I det omfang regeringen måtte ønske et mandat til de foreliggende EF-forslag, herunder udkastet til en traktat om det politiske samarbejde og forslaget til ændring af Romtraktaten med hensyn til en procedure ved afstemningerne i Rådet, kan CD uden betænkelighed give regeringen det eventuelt ønskede mandat.

Også når det gælder en udvidet konsultationsprocedure for Europa-Parlamentet, er CD ganske enig med firpartiregeringen.

Det helt afgørende punkt for det nylige topmøde var egentlig ikke spørgsmålet om skabelsen af en politisk union, selv om det også kunne have været vigtigt, men derimod spørgsmålet om udbygningen og færdiggørelsen af det såkaldte indre marked. Hvad angår dette spørgsmål, er vi i den heldige situation, at vi ifølge hr. Ivar Nørgaards udtalelser her på det seneste, har jeg forstået, også har socialdemokratiet bag os.

CD kan derfor, om det ønskes, give regeringen mandat til at sige ja til en EF-traktat,